

Sant Antoni, ermita de (HIST)

A la partida de Sanç, a uns 5 km del centre de Benidorm, hi ha una ermita dedicada a Sant Antoni Abat, per la qual els habitants de Benidorm han sentit sempre una gran devoció. Hi havia dues dates, que actualment continuen vigents, en les quals la població de Benidorm acudia a l'ermita: la festivitat de Sant Antoni Abat per a la benedicció dels animals domèstics i la festivitat de la Mare de Déu del Roser, organitzada pels fadrins de l'horta. En ambdues ocasions després dels oficis religiosos se celebrava una festa i es passava el dia a les cases de camp de familiars i amics.

També, s'hi celebraven reunions de regants, les quals haurien de ser sempre en diumenge o festiu. Coneixem l'acta d'un acord de la junta general d'interessats en el Reg Major de l'Alfàs de l'any 1783 a la qual assistiren més de 100 veïns de Benidorm per tal de dotar-se d'un reglament que regulara la neteja de les séquies, l'ús de l'aigua, organització d'una junta gestora, etc. Es tracta del primer reglament del Reg Major. La junta general es va celebrar *en el pago de la Hermita de Sanz, termino y jurisdiccion de la villa de Benidorm a los diez y seis dias del mes de noviembre de mil setecientos ochenta y tres años; estando con su audiencia el señor Cosme Fuster alcalde ordinario de la misma, y juez de comision por el Real Acuerdo de este Reyno en dicho sitio.*

Segons escriu Vicent Llorca, l'ermita va ser construïda en 1740 per Tomàs Sanç, natural de la ciutat d'Alacant però veí de Polop i procurador de les senyories de Polop i Benidorm (vegeu **Sanç, Tomàs HIST.**) Segons narra Orts Berdín, per raons que desconexem va decidir construir *a sus expensas una ermita bajo la advocación de San Antonio Abad en la partida que recuerda su apellido, de aspecto humilde,*

modesto, sobre una prominencia del terreno, y en el centro de varias casas de campo, á donde con facilidad podían llegar los residentes en días festivos. Suprimidas las primicias, dicho señor se negó á satisfacer el estipendio y ha venido á gravitar esta limosna sobre los feligreses.

El creixement de la població dispersa per les diferents partides de la zona va fer que se celebrara missa en ella amb regularitat, fins al punt que es va sol·licitar eixamplar i erigir l'esmentada ermita en vicaria, cosa que va ser denegada en 1788. Segons consta a l'arxiu parroquial: *Resulta yguualmente acreditado que en aquel Caserio hay una hermita donde se celebra misa, y que tienen hecho el diseño y planta de otra mayor y presentado para su aprobación, que concedida edificación con prontitud, teniendo ya algunas Cantidades y caudales destinados para ella, para poder con mas comodidad oir misa.*

Que l'ermita estiguera sota l'advocació de Sant Antoni Abat sembla molt lògic a causa de la seua ubicació dins d'una partida rural amb hàbitat dispers d'agricultors. Donada l'enorme importància que els animals domèstics tenien en la societat preindustrial i especialment en el món rural, la devoció a Sant Antoni Abat, *el del porquet*, com a patró dels animals estava molt estesa a tot el Regne de València, fet que hui continua, encara que no de manera tan intensa. Des de fa molts anys, i amb l'excepció dels anys de la guerra de 1936-39, se celebren les festes de Sant Antoni a l'ermita. Amb el pas del temps, la festa ha anat a més encara que s'ha substituït la benedicció dels animals de treball i carn pels de companyia. Hi ha, a més, una comissió que s'encarrega d'organitzar les activitats festives i editar-ne una revista.

Diccionari de
Benidorm